

БЛАГОРОДНИЯТЪ АГА

Ученицитѣ отъ Старо-загорското класно училище се разхождаха изъ широкия училищенъ салонъ и преговаряха урока си по всеобща история за втория часъ. Едни се изпитваха, други надничаха въ учебника, трети преповтаряха тихичко заученото.

Въ това време вратата се отвори, и въ салона влѣзе единъ човѣкъ, който накара всички ученици да се стѣписатъ изумени. Такова нѣщо не бѣше се случило никога още въ училището! Защото този човѣкъ бѣше турчинъ.

— Господи! — изненадано викна едно отъ по-голѣмитъ момчета. — Турчинъ въ нашето училище! За какво ли иде?

Наистина, турцитѣ никога не посещаваха българскитѣ училища, освенъ на края на годината, когато се произвеждаха изпититѣ. И тогава идваха само представителитѣ на властта. А сега?

Турчинътъ сякашъ разбра думитѣ на ученика и се усмихна едва доловимо. Той бѣше младъ човѣкъ, наоколо 35 години, облѣченъ богатски: съ сукнени шалвари и салтамарка, — изписани съ гайтани и сѣрма. Покрай низката яка на салтамарката му минаваше сребърень синджиръ, който криеше въ пояса му отъ тежка алена коприна навѣрно скъпъ

златень часовникъ. По цѣлата ширина на пояса отпредъ висѣха тънки сребърни верижки, много майсторски изработени. На нозетѣ си носѣше скъпи лачени еминии, а на главата моравъ анадолски фесъ, съ голѣмъ пискюлъ. И най-бързиятъ погледъ показваше, че този човѣкъ е или много богатъ търговецъ, или високъ савовникъ.

Той безъ двоумение пресѣче съ леки и широки крачки и влѣзе въ учителската стая, като остави ученицитѣ още въ по-голѣма изненада.

— За какво ли иде? — каза нѣкой. — И тука ли ще почнатъ да се мѣсятъ нашитѣ тирани?

Този ученикъ бѣше отъ класа на даскалъ Петъръ Витановъ и бѣше вече запаленъ отъ родолюбивия огънь на учителя си и отъ пѣснитѣ на Добри Чинтуловъ.

— И се е стѣкмилъ! — прибави другъ. — Каточели е дошелъ само да се покаже: вижете ме! Азъ съмъ ага, а вие сте гяури и роби!

Стариятъ училищенъ слуга, дѣдо Панко, премина презъ салона, шляпна лекичко по врата запаления родолюбецъ и удари звънца за втория часъ. Ученицитѣ влѣзоха въ класнитѣ стаи, заеха мѣстата